

31982D0854

18.12.1982

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 357/20

DECIZIA CONSILIULUI
din 10 decembrie 1982
privind regimul aplicabil, în domeniile garanțiilor și finanțărilor la export, anumitor subcontracte care
provin din alte state membre sau din țări care nu sunt membre ale Comunităților Europene

(82/854/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât interdependența crescândă a economiilor statelor membre face necesară consolidarea cooperării și găsirea unor soluții comune la problemele speciale pe care garanțiile și finanțarea la export le ridică în domeniul subcontractelor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Normele regimului aplicabil, în fiecare stat membru, încorporării automate, în ceea ce privește acoperirea care poate fi acordată, pe seama sau cu sprijinul statului, principalului contractant, a subcontractelor care provin din alte state membre sau din țări care nu sunt membre ale Comunității Europene, precum și finanțării subcontractelor menționate sunt definite prin dispozițiile care figurează în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Totuși, dispozițiile secțiunii IV nu se aplică subcontractelor aferente operațiunilor de export încheiate pe baza unor credite care implică o intervenție financiară a unui stat membru, indiferent de forma acesteia.

Articolul 3

Decizia 70/552/CEE ⁽¹⁾ se abrogă.

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 1983.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 decembrie 1982.

Pentru Consiliu

Președintele

G. FENGER MØLLER

⁽¹⁾ JO L 284, 30.12.1970, p. 59.

ANEXĂ

SECȚIUNEA I

Definirea subcontractului

Prin „subcontract” se înțelege contractul încheiat între o întreprindere numită „contractant principal” și o altă întreprindere denumită „subcontractor”, în temeiul căruia se convine că, pentru executarea altui contract intervenit între contractantul principal și o întreprindere terță numită „cumpărător”, subcontractorul trebuie să livreze bunuri sau să presteze servicii pe care contractantul principal trebuie să le încorporeze sau să le utilizeze în vederea furnizării ansamblului sau a ansamblelor pe care cumpărătorul i le-a comandat, fiind înțeles că:

(a) *Pe plan juridic*

Subcontractorul nu este cosemnatar al contractului încheiat între contractantul principal și cumpărător și contractantul principal este unicul răspunzător de executarea contractului față de beneficiar și el își asumă totalitatea riscurilor susceptibile de a fi garantate în cadrul acestui contract.

(b) *Pe plan tehnic și economic*

Livrările subcontractorului se referă la produse (altele decât materiile prime sau semiprodusele) și/sau la servicii care, pe plan tehnic și economic, constituie pentru cumpărător un auxiliar necesar al livrărilor efectuate de către contractantul principal.

SECȚIUNEA II

Obligația de încorporare automată în acoperire

1. În cazul subcontractelor care provin exclusiv dintr-unul sau mai multe state membre, acestea sunt încorporate în mod automat în acoperirea care poate fi acordată contractantului principal, atunci când valoarea subcontractelor este de cel mult:

- 40 % pentru contactele de o valoare mai mică de 7 500 000 ECU;
- 3 milioane ECU pentru contractele de o valoare cuprinsă între 7 500 000 și 10 milioane ECU;
- 30 % pentru contractele de o valoare mai mare de 10 milioane ECU.

Totuși, în cazul în care asigurătorul de credite al contractantului principal nu este în măsură, din cauza gravității specifice riscului inerent operațiunii, să acopere garanția întregii operațiuni, are loc o consultare între organismele de asigurare de credite interesate, pentru ca problema să fie rezolvată pe calea coasigurării sau, dacă este posibil, pe cea a reasigurării.

2. În cazul contractelor de export în cadrul cărora subcontractele care provin din statele membre sunt asociate cu subcontracte care provin din țări care nu sunt membre, subcontractele care provin din statele membre vor fi încorporate în mod automat, în măsura în care totalul subcontractelor, indiferent de proveniența lor, nu depășește procentul și, respectiv, limitele fixate în funcție de valoarea contractului la alineatul (1).

3. Acoperirea se acordă contractantului principal în aceleași condiții, independent de faptul că face apel la subcontracte naționale sau care provin din alte state membre.

SECȚIUNEA III

Finanțarea subcontractelor încorporate

Fără a aduce atingere aplicării criteriilor obișnuite din domeniul bancar, contractele de export care includ subcontracte încorporate în conformitate cu dispozițiile secțiunii II beneficiază, în planul finanțării, de un tratament egal celui aplicat contractelor de export care se referă exclusiv la livrări naționale.

SECȚIUNEA IV

Informarea reciprocă

1. În ceea ce privește contractele individuale, în cadrul grupului de coordonare a politicilor referitoare la asigurarea creditelor, garanțiile și creditele financiare, se procedează la o informare *a posteriori* atunci când subcontractele care provin din țări care nu sunt membre depășesc procentul de 30 % și în cazul în care valoarea mai multor subcontracte de proveniențe diferite (state membre și țări care nu sunt membre) depășește același procent.

Totuși, nu se recurge la o astfel de informare decât în cazul contractelor individuale a căror valoare depășește 500 000 ECU și care implică o durată a creditului mai mare de trei ani.

În atfel de cazuri se precizează că:

- astfel de contracte individuale trebuie considerate exclusiv contracte cu caracter excepțional;
- în orice moment se poate recurge, în cadrul grupului de coordonare, la o examinare a dificultăților care ar putea deriva din anumite contracte individuale semnalate prin informarea *a posteriori*;
- Comisia și statele membre au posibilitatea de a cere, în cazul în care experiența dobândită în procedura de informare *a posteriori* va demonstra că aceasta din urmă are lipsuri, ca mijloacele și căile care permit remedierea lipsurilor astfel constate să fie examinate.

2. În cazul în care un stat membru intenționează să încheie o convenție, cu o țară care nu este membră, privind includerea subcontractelor pe o bază de reciprocitate, statul membru interesat va recurge la o informare prealabilă urmată de consultări în cadrul grupului de coordonare a politicilor referitoare la asigurarea creditelor, garanțiile și creditele financiare. Procentul de includere automată admisibil în cadrul unor astfel de convenții nu poate depăși 30 %, cu excepția cazului în care Consiliul adoptă decizia contrară, independent de faptul că este vorba numai de subcontracte din țara care nu este membră și cu care a fost încheiată convenția, fie că se adaugă subcontracte din alte țări.

SECȚIUNEA V

BAZELE DE CALCUL

Procentele și valorile menționate anterior sunt calculate după următoarele reguli:

- cheltuielile accesorii exportului, anume cheltuielile de transport și costul asigurării, sunt incluse în valoarea contractului în temeiul căruia se calculează aceste procente și valori;
 - cheltuielile financiare sunt excluse în totalitate din valoarea contractului, independent de faptul că sunt individualizate sau nu;
 - partea nereturnabilă a cheltuielilor locale accesorii livrării nu este în mod normal dedusă din valoarea contractului, convenindu-se totuși ca, în cazul în care această parte ar depăși 15 % din valoarea contractului din care se scad costurile financiare, să fie dedus excedentul.
-